

relsen at tage hensyn til risikoen for prisudsving. For det andet får virksomhederne gennem disse regler mulighed for inden for visse rammer at udjævne svingende årsindtægter og opnå en mere jævn og stabil skattebetaling.

Det er regeringens opfattelse, at disse hensyn bag nedskrivningsreglerne i dag har mindst samme vægt som hidtil, og at varelagerlovens indgreb i reglerne har været særlig uheldigt i den nuværende situation.

Hertil kommer som før nævnt, at varelagerlovens indgreb i afviklingsårene vil betyde en alvorlig likviditetsbelastning for erhvervene. Det skyldes, at nedskrivningsreglerne har givet erhvervslivet en

skattekredit, som kræves indfriet, når afvikling skal ske.

Efter forslaget skal der — ligesom i tiden før varelagerloven — gælde samme nedskrivningsprocent for varer købt på bindende kontrakt som for varer på lager. For mange virksomheder er det kontraktnedskrivningerne, der er af størst praktisk betydning, og hertil kommer, at hvis man gør kontraktnedskrivningerne ringere end nedskrivningerne på hjemmeværende varelagre, tilskynder man virksomhederne til at hjemtage varer på lager, som de ellers først ville anskaffe senere hen. Dette vil bl. a. virke som en utidig valutabelastning.